

доступу : <http://www.newstatesman.com/politics/uk/2016/09/tale-two-cities-scotland-s-post-brex-it-dilemma>.

8. Max Fisher «After ‘Brexit,’ 3 Centuries of Unity in Britain Are in Danger». // Max Fisher.- June 25. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nytimes.com/2016/06/26/world/europe/after-brex-it-3-centuries-of-unity-in-britain-are-in-danger.html>.

9. Mure Dickie and George Parker «Would Brexit lead to Scotland leaving the UK?» // Mure Dickie and George Parker.- March 1. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.ft.com/content/6e5737f6-defa-11e5-b67f-a61732c1d025>.

10. Severin Carrell «Hard Brexit could cost Scotland £2,000 a head and 80,000 jobs». // Severin Carrell.- October 6. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.theguardian.com/uk-news/2016/oct/06/hard-brex-it-could-see-scotland-lose-80000-jobs-and-cost-2000-a-head>.

11. Steven Erlanger «Brexit’ Vote Feeds Scotland’s Alienation». // Steven Erlanger .- August 26. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nytimes.com/2016/08/27/world/europe/brex-it-scotland.html>.

Іваноглу Н.Л.

студентка V курсу

Маріупольський державний університет

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ

Роль міжнародних організацій в Україні (МНУ) стає більш значущою, їхня активність зростає і стає потужнішою. Це особливо відчутно останніми роками.

З огляду на загострення фінансово-економічної кризи, поглиблення негативних демографічних тенденцій та глобалізаційних процесів, органи державної та місцевої влади не здатні у повному обсязі забезпечити необхідні суспільству публічні соціальні та екологічні послуги. У зазначених умовах створюються неурядові організації, які забезпечують задоволення потреб населення, виступають важливою складовою будь-якого

демократичного режиму та певним індикатором ступеня зрілості громадського суспільства. Неурядові організації працюють у багатьох сферах, проте найчастіше даний термін асоціюється з соціальними трансформаціями та покращенням якості життя.

Будь яке сучасне суспільство складається з трьох ключових секторів: влада, бізнес і громада. Владний сектор включає в себе органи державної влади (Верховна Рада України, Президент, міністерства та відомства, комітети), органи місцевого самоврядування, бюджетні установи та організації [2, с. 72].

Бізнес, або комерційний сектор, включає фізичних осіб-підприємців, підприємства, фірми, господарські товариства та інших юридичних осіб.

«Третій сектор» в Україні поступово набуває такої форми, яка являє собою проміжну ланку між владою та комерційним сектором.

В умовах подолання зовнішніх викликів та кризових явищ інтереси секторів наближуються, у результаті чого виникає явище соціального партнерства, яке існує на різних рівнях та у різних форматах.

Утвердження громадянського суспільства як гарантії демократичного розвитку України визначено одним із напрямів її внутрішньої політики. Відповідно до Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» від 1 липня 2010 року, державна політика у сфері формування інститутів та організацій громадянського суспільства має передбачати посилення їхньої взаємодії з органами публічної влади, запровадження громадського контролю за діяльністю влади, проведення регулярних консультацій із громадськістю [6].

Слід зазначити, що головною умовою появи дієвого громадського суспільства є конституційно закріплені права громадян на свободу слова, зібрань та демонстрацій, на свободу об'єднання.

Так, Конституція України закріплює права громадян «на свободу об'єднання у політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод та задоволення політичних, економічних, соціальних, культурних та інших інтересів, за винятком обмежень, встановлених законом в інтересах національної безпеки та громадського порядку, охорони здоров'я населення або захисту прав і свобод інших людей» [1].

Це означає, що формально громадяни можуть об'єднуватися в рамках закону у громадські організації. Проте, які ж закони регламентують діяльність організацій в Україні?

По-перше, прийнятий Закон України «Про громадські об'єднання» добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних та інших інтересів називає громадським об'єднанням. А засновникам і учасникам громадських організацій, на противагу громадським спілкам, дозволено бути лише фізичним особам. Треба відмітити, що жодної додаткової інформації про особливості функціонування громадських спілок (наприклад, оподаткування, валютне регулювання, взаємодія з органами влади, тощо) у будь-яких інших нормативно-правових актах не знайдено [5].

По-друге, Податковим кодексом благодійним фондам і благодійним організаціям; громадським організаціям, створеним з метою надання реабілітаційних, фізкультурно-спортивних для інвалідів (дітей-інвалідів) та соціальних послуг, правової допомоги, провадження екологічної, оздоровчої, аматорської спортивної, культурної, просвітньої, освітньої та наукової діяльності, а також громадським організаціям інвалідів, спілкам громадських організацій інвалідів та їх місцевими осередками надається окремий статус неприбуткової організації. Загалом Кодекс ключовою ознакою неприбуткових підприємств, установ та організацій визначає їх мету – не одержання прибутку, а провадження благодійної діяльності, меценатства тощо [3].

По-третє, майже ті ж самі сфери суспільних інтересів (освіта; охорона здоров'я; екологія, охорона довкілля та захист тварин; запобігання природним і техногенним катастрофам та ліквідація їх наслідків, допомога постраждалим внаслідок катастроф, збройних конфліктів і нещасних випадків, а також біженцям та особам, які перебувають у складних життєвих обставинах; опіка і піклування, законне представництво та правова допомога; соціальний захист, соціальне забезпечення, соціальні послуги і подолання бідності; культура та мистецтво, охорона культурної спадщини; наука і наукові дослідження; спорт і фізична культура; права людини і громадянина та основоположні свободи; розвиток територіальних громад; розвиток міжнародної співпраці України; стимулювання економічного росту і розвитку економіки України та її окремих регіонів та підвищення конкурентоспроможності України; сприяння здійсненню державних, регіональних, місцевих та міжнародних програм, спрямованих на поліпшення соціально-економічного становища в Україні; сприяння обороноздатності та мобілізаційній готовності країни, захисту населення у надзвичайних ситуаціях мирного і воєнного стану) відповідно до Закону

України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» є сферами благодійної діяльності, суб'єктами якої визначено благодійні організації, що можуть бути створені як благодійні товариства, установи чи благодійні фонди [4].

Треба наголосити, що у проаналізованих нормативно-правових документах не існує терміну, який би об'єднував всі організаційні утворення, що доцільно відносити до громадського сектору суспільства. Так як в англomовній літературі цей сектор часто називають громадянським суспільством (civil society), некомерційним (non-profit), неурядовим (non-governmental), добровільним (voluntary), незалежним (independent) або третім (third), то можна стверджувати, що дефініції «громадська організація», «недержавна організація», «неурядова організація», «організація громадського суспільства», «неприбуткова організація», «волонтерська організація» тощо, є практично синонімами, які лише частково можуть відрізнятися один від одного за окремими змістовними характеристиками, притаманними організаціям «третього сектору». Загальним ключовим принципом діяльності неурядових організацій відповідно у тому числі до вітчизняного законодавства є їх некомерційність та неприбутковість, яка означає відсутність прибутку, тобто у разі появи надлишку ресурсів чи коштів вони мають бути використані для впровадження майбутніх проектів та здійснення інших заходів, спрямованих на досягнення поставлених цілей організації, та не можуть бути розподілені між засновниками або учасниками організації. Щодо спільності інтересів, то вітчизняні законники трактують цю ознаку надто буквально, вважаючи, що громадські об'єднання захищають виключно інтереси своїх членів. Вважаємо, що у даному випадку мова має йти про партнерські інтереси влади, бізнесу і громади [2, с. 75].

Оцінка розвитку громадянського суспільства в Україні міжнародними неурядовими організаціями, особливо з огляду на події останніх років, має тенденцію до поліпшення. Про це свідчать оцінки Індексу сталості неурядових організацій низки агентств: Агентства міжнародного розвитку США (USAID NGO Sustainability Index), «Перехідні держави» (Nations in Transit), міжнародної неурядової організації «Дім свободи» (Freedom House) за останні три роки.

Таким чином, можна впевнено сказати, що неурядові організації, зокрема міжнародні, є вагомим силою, яка спроможна вирішувати гострі соціальні питання ефективніше та оперативніше, ніж державні структури. Тому розвиток третього сектору, зокрема його нормативно-правового

врегулювання, є важливим етапом для розбудови соціально розвиненої країни В Україні такий стан речей ще не став нормою, але є позитивні тенденції, котрі потребують подальшої підтримки.

Література

1. Конституція України // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 36.
2. Котенко Н.В. Неурядові організації: поняття, види та джерела фінансування в умовах сталого розвитку / Н.В. Котенко, С.Г. Карпенко // Вісник СумДУ. Серія «Економіка». – №3. – 2014. – С. 71-81.
3. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/print1398272319263972>.
4. Про благодійну діяльність та благодійні організації, Закону України від 05.07.2012, № 5073-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/5073-17>.
5. Про громадські об'єднання. Закон України від 22.03.2012, № 4572-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>
6. Солошенко В. Діяльність європейських неурядових організацій в Україні / В. Солошенко // Віче. – К., 2015. – № 2.

Колісніченко Р.М.

*кандидат політичних наук, доцент,
директор*

*Кіровоградський інститут
ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом»*

ВОЄННИЙ ЗАХИСТ ЄВРОПИ У СВІТЛІ РОЗВИТКУ ГЛОБАЛІСТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ НАСЕЛЕННЯ КРАЇН – ЧЛЕНІВ НАТО

Воєнна сила й глобальна впливовість НАТО зумовлює високе планетарне значення розвитку воєнно-політичних характеристик глобалістичної свідомості населення країн – учасниць Альянсу, важливість наукового дослідження особливостей ставлення громадян цих країн до глобальних воєнно-політичних проблем, миротворчої діяльності та воєнного захисту власної території від можливої військової агресії. Глобальну свідомість